

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

«نیایش امام سجاد علیه السلام هنگامی که به ابر و برق می نگریست

و بانگ رعد را می شنید»

خدایا این ابر و برق، دو نشان از نشانه‌های تو و دو خدمتگزار از خدمتگزاران تو، که در مقام فرمانبرداریات به آوردن رحمتی سودبخش یا عقوبتی زیان‌بار می‌شتابند پس به آن دو باران عذاب بر ما مبارک و لباس محنت بر ما می‌پوشان.

خدایا بر محمد و آلش رحمت فرست و منفعت و برکت این ابرها را بر ما نازل کن و آزار و ضررش را از ما بگردان و ما را در آن آفتی مرسان و بلیه‌ای بر معیشت‌هایمان مگذار، خدایا، اگر این ابر را برای عقوبت برانگیخته‌ای و از راه خشم فرستاده‌ای پس ما از غضب تو هم به تو پناه می‌بریم و برای طلب عفو و زاری می‌کنیم پس غضبت را متوجه مشرکین ساز و آسیای عقوبتت را بر حق‌نپرستان به گردش آور.

خدایا خشکی سرزمین‌های ما را به سقایت خود برطرف ساز و وسوسه‌های دل‌هایمان را به افزودن رزق خود بزدای و ما را از خود به غیر سرگرم مینما و ماده احسانت را، از همه ما مبر، زیرا بی‌نیاز آن است که تو او را بی‌نیاز کنی و سالم کسی است که تو او را از بلا نگاه داری. زیرا چون از تو بگذرد حمایت و دفاعی و از سطوت و حشمت تو نزد دیگری پناهی نیست، تو هر چه بخواهی و درباره هر که بخواهی حکم می‌رانی و به آنچه اراده کنی درباره هر که اراده کنی، فرمان می‌دهی پس تو را سپاس بر آنکه ما را از بلا نگاه داشتی و تو را شکر، بر آن نعمت‌ها که بما عطا کردی چنان سپاسی که سپاس سپاسگزاران را پشت سر گذارد و چنان سپاسی که آسمان و زمین خدا را پر سازد زیرا که تویی منعم مواهب جسمیم و بخشایشگر نعمت‌های عظیم و پذیرنده سپاس مختصر و شکر اندک و تویی نیکوکار و خوش‌رفتار و صاحب نعمت، هیچ معبودی جز تو نیست. بازگشت به سوی تو است.